

 Edebiyat Defteri

özgürakın -Şiirleri-

Oluşturulma Tarihi:
7 Ocak 2020 Salı

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

aşk

[italik]Dayamış bozkıra çatlak dudaklarını
Bensiz bir düşün umarsız
o kadar güzel ki yüzündeki anlam
ve o kadar hayata dair ki bakışların
korkuyorum sana aşık olmaktan

bende yok benden başka bir sunu sana
anlatsam devrik bütün anlamlarım
yitikliğimin haddindeyim
sana aşık olmanın ise arifesinde

körelmiş bütün kavimlerim
istikametlerim belli belirsiz
sessizliğin avuçlarında ölümü bekliyorum dam aralarında

sana tutulmak hayata şirk koşmakmış
bilmem neden daha çok ezberler oldum çiçeklerin adlarını
bakışından mı geçiyor bilmem bu içimi acıtan sonbaharlar

sevmek göze almaktır derlerdi
ben seni yüreğime aldım saklı sevdam
yanındayken bile sürgün şimdi bütün dakikalar
yaşamak mı ?
işte yaşamak
seninle ama bir o kadar da sensiz

ÖZGÜR AKIN
[/italik]

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/543883/ask.html>

PLATONİK DÜŞLER

[italik]

düş ağarır
gün çöker ellerime
kalemimde gölgen
seni takip eder bütün hecelerim
bütün kekelemelerim

dilime dolanan şarkılar tanığıdır yalnızlığımın
ne zaman seni çınlasa bir hicaz
hüzün olur bu gizli sevdaya gülüşlerim

sen karşı kaldırımdan geçerken
aklım boylu boyunca sana takılır
içimde bir eylül
gelip geçer derim yine bir rüzgar
boğazımda bir düğüm,
içimde yine bir senden uzak sen kalır

olmayan yanıma
olmayan sevdalar ektiğimdendir
bu içlik sancısı

gözlerim ise
fitil bir sarhoşlukta
seni ilk gördüğüm o günü anmaktadır

ama düş ağarır
hesapsızca
bilmez aydınlattığı saklanmalarımı

seni hesapsızca beklediğim günler şahidimdir
şahitlerim yalancı
ellerim ise
kurak bir yaz gününde
uzaktan da olsa
seni görebilme ihtimalinden titremektedir

ÖZGÜR AKIN

[ikiyanayasla]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/544154/platonik-dusler.html>

yalnızlık üzerine

[italik]

yalnızlığı asıl olan
beni bensizliğe
seni sensizliğe
yabancı bir ezgide kavuşturan

Hangi şehre gitsem biraz sen
hangi yolun başından dönsem yine aynalar
söz çoktan bitmiş
yoksun!!

alışa gelinmiş bir özümseme bu yokluğunu
ve bir daha asla olmayacaklığını
hayır
hayır !!
yalnızlık değil
ben yalnız kalamam çünkü
yalnızlıktır kendi yalnızlığında olan

'ben nereye gitsem biraz seni götürürüm'

zifiri bir karanlıkta
olmayanları arıyorum şimdi
kayıplar eski
kimlikler kimliksiz
zanlıları mahkum
avuçlarımda kanatılmış umutlar
ayaklarıma dolaşan bir tutam kuru yaprak
bir parça sonbahar

soluksuz kaldığım geceler oysa ki
tek saklımda olan
geceler !!
seni birer çoğalttığım
düşsel avuntularım

seni bu amansız ayrılığın rüzgarına kattığım
geceler....
gecelerdi esen yüreğimde
geceler....
sebebi yalnızlığım!!
sebepler...
nedenlerini anlamsız cümlelerde bıraktığım....

ÖZGÜR AKIN [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/544269/yalnizlik-uzerine.html>

gitmekte yakışır şaire

Gitmekte gerekli bazen
dudaktan kalbe ne kaldıysa atıp bir paçavra gibi
ve hatta umursamadan arkadan gelecek şehirleri
anlamsızlaştırarak mor menekşeli balkonları
bulut olmakta gerekli bazen
en ağustosunda ömrümün

gitmek lazım belki de
hangi şarkı çıkarsa çıksın bahtımıza
en cızırtılı radyo frekanslarını bırakarak gitmek
soğuk bir otobüs camında

bakarsın gitmeler de yakışır şaire
hissedersin belki de
boşluğumun yaratmış olduğu mutluluğu
belki sana daha sıcak bırakırım aralık sabahlarını

soruları kaybederek gitmek lazım belki de
oysaki aynıdır aslında kelimeler

"beni sende sensiz bırakan o alışılmış devrik cümleler"

kanatılan ne varsa içinde
boynunda taşıdığı bir muska gibi kaybolur
içinde anlamını bilmediğin kelimeler

"işte o an geldiğinde
susmanın ve g/itmenin en yakıştığı andır şaire"

dedim ya gitmek de yakışır böyle durumlarda şaire

"hep kahr olacak değil ya kalemin harcı
mutluluktan da yazarız bir gün belkide.."

ÖZGÜR AKIN
01/11/11

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/544559/gitmekte-yakisir-saire.html>

rakı tadında yaşamak

[italik] [ikiyanayasla]

Şimdi hangi yol tüketir bendeki seni
bilmezsün ki !

yıkılır akşamlar solgun bir akşam sefasının ardında
yazgısına mahkumsundur göz yaşının
ama ömür bu
geçer gider tomurcuğundan bir çiçeğin

hangi notada kaybolduysan
o şarkının çığlığında yıkılır akşamların üstüne

seni sen geçer içimden
ve üstelik balkondaysam
ve rakı tadında bir muhabbet varsa dilimin ucunda

kürdi hicazkâr vurduysa demine akşam üstünün
ırmak gibi akarım o vakit
buzun üzerinde tabansız bardağımın anasonluğuna

farz et ki bulut olmuşum o vakit ne fark eder
aşk değil mi bu aşk

"otobüs olurum belki de
çok oturgaçlı bir yalnızlıktan geçerken çocukluğum"

ÖZGÜR AKIN
eylül 2011

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/544664/raki-tadinda-yasamak.html>

yaşamaksa

[ikiyanayasla]

Yaşamaksa
her yokuşun başında incinmek
ve kanatmak yüreğimi

"asıl olan
bir avuç toprağın çekmesi ise bendeki senleri"

her gün biraz daha çürüyerek
yalanlarla geçen her güne
bin öfkeyle yaşamak
yaşamaksa!

ben yolun başında
yalnızlıklara dönüşen kimsesiz bir çılgılık olayım

ve
o yüreğimin koridorlarında
hiçbir yankı olmasın
bendeki benlerden başka

kendime her sorguda
tutsak kalsada düşlerim
hayata dair bir tek tomurcuk dahi kalmasın
bu ömür denilen yabancı boşlukta!

ÖZGÜR AKIN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/545037/yasamaksa.html>

yoktu

aşk falan yoktu
belki biraz nefes
belki de bir parça kalp atımı

Aşk yoktu
tek kişilik bir sancı vardı aslında

"ve o an geldiğinde herkes kendisine en çok yakışanı yaptı "

sen terk ettin
bende gittim

hepsi bu kadar

Özgür Akın

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/545180/yoktu.html>

Eylül'e hüsrân

Eylül geliyor
ve bir başka yaza kaçıyor
upuzun kanatlı bir kırlangıç hüznü

seni başka
seni bambaşka mevsimlerde tüketiyorum

gözler yorgun
dalgalar rüzgarlarına daha hırçın olsa da
memleketimin
hayalini bu yazın en ıslak gecelerinde tüketiyorum

ağır ağır otogardan kalkan
bir otobüs gibi
dakika dakika geçerken ömür
yeni bir Eylül'e kucak açıyor.

"ve bu kırlangıç hüznü yine en çok bana yakışıyor"

bense her Eylül başında
bir yaş daha büyütüyorum
acılarıma anlam katan
bu içimdeki sefil çocuğu

ÖZGÜR AKIN
21 Ağustos 03 Datça

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/545469/eylul-e-husran.html>

kapat gözlerini

[ikiyanayasa]

Hadi ne olur
kapat gözlerini
çok üşüyorum buzul mavisinde bir yeşilin

Bak !!
görmüyor musun ellerimde sarmıyor artık güneşi

Gecenin seyrine dalmışım
gece demirden soğuk
buzuldan yakıcı
aralıkta sızdı üstelik kasım çıkmazlarından

titreyip de dört bir yana savrulduğum bu boran
söyle ;
hangi acıyı tuzlar
hangi ağrıyı buzlar
şimdi sensizlik !!

“ düş yakamdan düşlerim “

kapat koridorlarını sensizliğin
iki pencere arası bir aralıkta kaldı artık hayaller

aşkta çekildi kendi gölgesinden
bir akşam üstü
kendi güneşini peşkeş çekerek bir dağın eteklerine
sızdı aydınlık

ve şimdi ne kadar dikersen dik göz bebeklerini
gözlerimin egemenliğine
buzul mavisinde bir yeşilin sancısıdır
senden kalan benliğimde
Özgür Akın
[/ikiyanayasa]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/546621/kapat-gozlerini.html>

YİTİRİLMİŞ BİR KIŞ AKŞAMI

[ikiyanayasla]

Yitirilmiş bir kış akşamında
bir ayrılık havasını
olduğu yerden koparırcasına içime çektim
Azotlaşan bir Muğla akşamının
hayatıma yansıyan hep aynı fotoğrafları altında
her kaldırıma
her pencereye
ve hatta gökyüzünden
orada
ilerideki dağlara kadar küskün şiirler bırakıyordum

çünkü artık sen yoktun
çünkü artık biraz daha sensizdim

her şeyden biraz daha vazgeçmiştim o gün
ayak seslerimi duymuyordu artık kulaklarım
yalnızlıkta
karanlıkta
umutsuzlukta
anlayacağın ben ben değildim

çünkü artık sen yoktun
çünkü artık biraz daha sensizdim

sonra sert bir rüzgar alabora ediyordu yerde kalan düş kırıklarını
ayaklarımda incitilmiş bir son bahardan kalma kurumuş yapraklar
yamamaya çalışıyordu yere düşen gençliğimin iz düşümü haritasını

sonra sokaklar büyüyordu gözbebeklerimde
sağa sola sendeleyeni bir ayaş gibi
en acı yudumlarını aldığım aşkın şişelerini deviriyordum yorgun masalarda

geceler büyüyordu göz bebeklerimde
ve gelmek bilmeyen sabahalar

hangi göğe dokunsam bir yıldız çarpıyordu
yüreğimin kayalıklarına
saatler geçtikçe
hava gittikçe ağırlaşıyordu

zifiri karanlıklarda sağa sola sendeleyeni bir ayaştı yüreğim
otogarda sallanan elleri bıraktım
Muğla sokaklarında ise yalnızlığın en acı türküsünü

yürüyordum
yürüdükçe
inciniyordum
kanıyordum
yürüdükçe acıyordum
ama yürüyordum

bilinmeyen bir yolun bilinmeyen bir yolcusu gibiydim
bildiğim tek şey

sen yoktun
ve ben biraz daha sensizdim

ÖZGÜR AKIN
[/ikiyanayasla]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/547408/yitirilmis-bir-kis-aksami.html>

FİLİSTİN "genç ölenler"

[ikiyanayasla] [ikiyanayasla]

Öfkeyle sarıldığım bu sokaklar
içinde sıkıştırılmış
bölük pörçük yalanlar benim
benim ben yalan!!!

talın edilmiş" Filistin " gözlerimle düştüm yine
bir çocuğun sapanından

söyle;
hangi tank yıkabilir artık benim kerpiç düşlerimi

hangi kimyasalı çürütebilir
çocukluğumun cesetlerini

bir kayalık sızar içime ansızın
hesapsızca savrulur göz yaşım "genç ölenlere"

Datça'dayım oysaki içimde bir dalga boyu yalnızlık
sermayesi buysa hayatın genç ölenlere
inan!!!
b/alık hafızada üzölmüyor artık

ÖZGÜR AKIN
[/ikiyanayasla]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/548121/filistin-genc-olenler.html>

80'den sonra

Uğur Mumcu'nun aziz hatırasına

Doğdum
hiçlik bir sancıda
düşmeyi öğrettiler
bir şehir
bir yola yolcu hesabına

günler kovalandı kendi gölgelerinde
yanmayı öğrendim ateş basıp koynuma
Ankara ayazında yanık kaldı içimin bir ucu

Sustum
çocuktum
susuştu içim
kıştı soğuktu
pazardı
kardı
ayazdı
kana karıştı Mumcum

sonra büyüdüm ikilemesinde
sürüncemelerimin

büyüdüm
karıştım kendi kargaşama

ve 90'dı
yani çoktan kirlenmişti dünya
artık her mahallede
amerikan köftesi ve amerikan kumaşından pantolonlar satılıyordu

aptal bir kutuda
adını medya koydukları uşaklarla girdiler hayatımıza

artık bazlama yoktu
çörek otlu poğaçaya
çay içemiyordu Karadeniz
acıyı bal ede ede kanser yanlarına

tütün ekemiyordu Egeli
buğday kalmamıştı Konya'da
sermaye kapamıştı bütün çıkışları

doğuda kurşunlar düşüyordu
ateş düşüyordu
sancıyordu ana yürekleri

“nitekim büyüdük
nitekim demeyi öğrenene öğrenene”

düşler miydi daha sıcak olan
yoksa
ağıtlar mıydı daha da baş kaldıran
“bir göğün kulaç atımında sancıyan “

şimdi yüzüm Maraş
aklım Sivas
kanatırlarsa sorma
sorguda yitenlere de
gömölmek bile sırayla..

ÖZGÜR AKIN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/548690/80-den-sonra.html>

şarkılar geçer

şarkılar geçer
tanık yok
tanıksızdır
her yürekte kalanlarımız

umut can ekişir asıl olanın ardında
ucu yanık bir resim bu
kalmaz barındıramazsın her defterin arasında

sesin solar günün ardında
demli bir çay kıvamında
sner sonra iimin bulutları
kl tablası eskir
duman altı bakidir kalanlarıma

şarkılar geçer
isli bir radyo frekansında
akşamdan kalma bir spikerin kirli gırtlakında
geçer sabaha doğru bir virane odanın ardında
alabildiğine ışıksızdır yalnızlıklarım

yine de tanık yok
şarkıların akışkanlığına
incitilmiş kalan ne varsa
kısa bir ömür hatırına

ÖZGÜR AKIN
aralık 2008

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/550120/sarkilar-gecer.html>

gülerdin

gülerdin!

güler geçerdin iklimlerin değişken günlerine
ayazlarım kururdu sonra
düşerken ellerim avuçlarından
sen sevmek gibi geçerdin
bana beni sevdirdiğin bütün hikayelerden!

bense bir mektup zarfının
adresine mecbur istikameti gibiydim
senden geçerci duraksadığım bütün istasyonlar

"sonra sen ağlardın
yüzüm, gözüm aynalarda öksüz kalırdı"

bir çift çay bardağı misali
demini arardık hayatın
aynı yöne çevrilen çay kaşığı çaresizliğinde

kanı kurumuştı yaralarımızın
ama yine de
tütün basardık sevdiğimiz bütün şarkılara

olmayan bir düşe yüklediğimiz anlamlardı bizi tüketen
ama yine de sen gülerdin
bir güle benzettiğin
bu koca şehri izlerken

ve ben şimdi
ve ben sana hitaben
binlerce gül ekiyorum
hayatın acımasız ve yapayalnız yollarına
elimde adresi yitirilmiş bir zarf
içinde yabancılaşmış bir hikaye
seni anlatıyorum gülüp geçerken
hayatımın bütün küskünlüklerine

ÖZGÜR AKIN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/550514/gulerdin.html>

sevda masalı

Bir gün;
yangınlar içinde kalacak yüreğin biliyorum!!!
Biliyorum tel tel saçlarına dokunan bu rüzgar
bir gün senide kavuracak.
Sonra
bir sevda masalının en önemli kişisi olarak
yüreğinin kitaplığına kaldırdığın bu masal
seni her gün bir avuç daha yakacak.

Sonra göreceksin
geceler büyüyecek göz bebeklerinde
daha bir uykusuz
daha bir pişman...!
Uykularını feda ettiğin geceler yargıcı olacak gençliğinin ve sen
her duruşmada
benim yüreğimde müebbet kalacaksın

çaresizce ben de biteceğim biliyorum
yada en azında ben de bir şeyler.
örneğin anlamını yitirmiş bir sevda masalının düşsel kırıntıları

ama şuna eminim ki
her bitişimde şaşırın yörüngemde
kimsesizliğimin savunucusu olacağım.

"bu kimsesizlik benim.
ben kimsesizliğim."

Sonra bir gün ;
yani eksilince sendeki benler
daha bir anlam kazanacak sende ,
cızırtılı bir radyo frekansının beni anlatan şarkısı,
çiçekleri sulayan ellerin,
güneşin o yalın sıcağında kısılan gözlerin
ve bir akşam üstü bende unuttuğun yüreğin...

Sen sende daha bir anlam kazanacaksın...!
Her iç geçirişinde bir kaya düşecek gibi tedirgin
ama koynundaki yavrusuymuşçasına duyarlı
içinde taşıdığın bu birkaç ciltlik sevda masalı
her gün bir yaprak daha büyüyecek.

Belki bir gün tutmayacak ellerin,
avuçlarında kokum kalacak
düşüncelerinde ise hep kahrolası akşamlar.
her yıldızın şarkısını öğretmeye çalıştığın dudakların bile tanımayacak seni
ve hiçbir hoş çakalına sığmayacak
beni yollarken emanet bıraktığın bir çift göz yaşı....

Her cümleye olduğu gibi
her sevdaya da nokta konmasa da
ve hayatımın en uzun cümlesini kurarcasına
her defterimin
en son sayfasına kadar adını yazsam da,
ben artık sensiz yağmurlarda ıslanacağım.

Seni düşündükçe;

Martılar geçecek ansızın akşamsefalarının üzerinden.
Sonra bir gemi yanaşacak limana ,
bense karşı koylarda gözlerini arayacağım.

İçimde sonunu bilmediğim bir hüzün serpintisi,
seni sevdikçe çoğalırcasına eksilteceğim...

şimdilerde
yamaçlardan gülüşlerin geliyor her sabah
ve güneşin tenime değmesiyle seni kokluyorum balkonda.
sanki senin yüreğin şu daldaki asılı yaprak
öylesine sıcak
ama bir o kadar korkak
koparılma korkusu işlenmiş öz suyuna

Adının yanına masmavi bir gökyüzü
ve yanına da sımsıcacık gülüşlerini sıkıştırıyorum çocukların
Yine de az geliyor.
Ne kadar acı şimdi seni anlatmak
Kırgın denizin yılgın dalgalarına
Ne kadar acı bir bilsen
seni anlatmak
seni haykırmak
içimdeki dipsiz kuyulara...

ÖZGÜR AKIN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/550746/sevda-masali.html>

yiten

[ikiyanayasla]

Eller yitik şimdi
başka gözlerde aranır aşk
her sonbaharda

adam akıllı soğuklarda
koltuk altını ısıtacak bir şey oldu aşk
ve terk edilmek
en ufak acılarda

seni başka gözlerde arıyorum şimdi
olmayanım
olmasa da olanım
olanaksızım

anladım
sevişmeler anlamsızlaştığında yitmişti aşk

öyleyse ben de seni
yüreğimin kışkacında ki bir şarkının
anason buğusunda ki yalnızlığına gömüyorum

ÖZGÜR AKIN

[/ikiyanayasla]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/551495/yiten.html>

O'na

Hangi yüze bakarken gördüğömsün
bozkırlara suskun bir başak tanesi mi suretin?

yoksa
sensizliğe hüküm giymiş yıllarım mı?

hangi baharda düşen yapraksın

yoksa;
yağmuru bekleyen tomurcuk mu?

hangi cevapsız
soruda gördüm seni?
ve kalakaldım
yüzünün kapısında

bilmem hangi şiir yazıyordu seni?
ve ya hangi akşam
yorgun düşlerim
senin zamanını bilmem kaç dakika geçiyordu?

Düş müydün acaba
şehrimin en güzel kızı ?
yoksa ben,
sana mı kapatıyordum
yorgun gözlerimi ?

ÖZGÜR AKIN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/552325/o-na.html>

yaralarım sonbahar

Ağlarım
yaralarım sonbahar
tanıdık bir iklim sokulur ceketimin içinden

ince bir titreme
bir rüzgar
atar sağdan sola düş kırıklarımı

ben susarım
yaralarım sonbahar

bir özlemdir oysaki
içimizde ötekileştirdiklerimiz
keşkelerle yürürüz
sokak aynı sokak
mevsim aynı sonbahar

yaprak olup incinmek mi sokak taşına
dal olup beklemek mi güneşi ?
sence hangisi vurur gayrı
kısmetimin seyri seferine

yine de ben ağlarım
yaralarım sonbahar

ey aşk neresinden baksam yalnızlıksın şimdi
tohumu bekleyen toprak oldum bir vakit
kurudum !!!
nadasa bıraktın sonra

sonra çakıl taşı olayım dedim
denizi bekledim
bir boşluğunda ümitlerimin

gelmedin...

bak şimdi
virane bir kerpiçten
seslenen çığlığım

duymazsın
bilirim
yaralarım da kalır
aklının harici yokuşları
yaralarım çünkü hep taze
çünkü benim yaralarım hep sonbahar
ÖZGÜR AKIN

aralık iki bin on bir ankara

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/553334/yaralarim-sonbahar.html>

Ankara, ay, simit ve Sen

oktan kaybolmuş Ankara
benden habersiz
niceler esmer bir kadının gözlerinden baktığım
bu koca şehir
yitmişti bir zaman aralığı
“ ansızın “

oysa ne güzel bakardı sıcacık
güldü m güneş olurdu
ankaya sırtlarından
aardım dört mevsim

esmerdi
içten bir sızı gibi kanardı
ellerimi tutsa
ah ellerimi tutsa
bu koca şehir yanardı

bıyıklarım yeni terlemişti
he dese okulu asacak
he dese
bu şehri yakacak bir yürekle tutunurdum ona

bıyıklarım yeni terlemişti
ellerimde.....

esmerdi
ayaz nedir bilmezdim
ellerimi uştmezdi varlığı

“yokluğu göz sancısı”

Pencere n beklenen yıllardı
Çok kar yağardı evlerinin önüne
ama ben uşmezdim

hatta aldırılmazdım hiç
patlak ayakkabımdan sızan suyuna memleketimin

bizim her buluşmamız simit kokardı
ay gibi demlenirdik Maltepe’de

kan kırmızı fkelerim vardı
bıyıklarım yeni terlemişti
ellerimde....

okuldan alıp tezgahtar ettiler bir gün onu
başını da bağladılar birkaç burma bileziğe

bir daha görmedim onu
simit paralarını biriktirip
kolye de almadım kimseye Sıhhiye köprüsünden

öldü dediler
yaşamasını bile hazmedemedim nedense

esmerdi
ilk öpüşümdü bir sokak aralığı

ellerim
bir daha hiç ısınmadı sonra
“güz sancılarında”

ve çok öpüştüm sonra
ama hiçbir aşk güneşi doğurmadı
bir daha

Özgür Akın
üç ocak iki bin on iki Ankara

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/555122/ankara-cay-simit-ve-sen.html>

sustum

sustum
adın kaldı
çınladı boş koridorlarda
bir kadının ayak sesleri

ben seni andım
geceler bana y/andı sensizliğimi

ışıkları söndü odaların
pencereden sızanları damıttım bir süre
yine de sustum
her hangi bir cümle içerisinde

yorgan gibi sokuldum
yastığın ezik düşlerine
yine de ısınmadı ayak uçlarım
dokunmadan tenine

ben sustukça
susadı karanlık
sevişircesine doldu avuçlarıma

ve avuçlarımı yüzüme çarparcasına
kutsandığım bir dua oldun

yine de sustum
ve kalakaldım düşler kapısında
öznesiz bir ömrün

Özgür Akın
ocak 2012

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/555426/sustum.html>

dilim düşçe

Dilim düşçe
ben düşkünüm düşe
düş bir boşlukta gözlerime düştükçe

sana düşkünlüğümde düşten ibaret aslında
saatler yalnızlığı düşündükçe

dilim düşçe
kural tanımaz
kafiyeler buruşur
yastığın halime yayvan gülüşüne

işim düş benim
kurdukça devrilen kumdan kaleler özündeyim

söz kıvrılır satırlarına düştükçe defterin
dilim düşçe
öznelerim yok benim !
seni düşündükçe dolaylarındayım bir tümlecim.

Özgür Akın
14 ocak 12

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/556911/dilim-dusce.html>

efkâr

ağlamışız
tenimiz ayaz
yüzümüz efkâr

sulandırılmış bir anason boşluğu kalmış bende
birde bırakıp gitmişliğin
her gün aynı saatlerde

“hasretten de yıkılmış kör duvarlar”

aşk kimliksiz bir zanlı
firari kavuşmaların cılız sancısı

sar beni efkârına bulutlarının
dağların olayım
ayazda çırılçıplak

özgür akın
datça

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/559576/efk-r.html>

hasretin

Kasırgalara soyundurur hasretin
hasretin kör bir bıçak
sıyrır eti kemikten

nazlı
aşikar bir sancı gibi kıvrılmış duruyor dudağımda

yoksunluğundayım
ezilmiş asfalt arası çiçeklerini derliyorum gecenin
gece bir bıçak yarası gibi
keskin yazgısını sorguluyor
hasretin martta ayaz getiriyor
rüzgarlarla koşuyorum ardından bir tutam çiğdemin

hasretin sancı
hasretin en usta yalancı
kandırır beni acımadan
kandırır benimsin diye

özgür akın
datça

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/571197/hasretin.html>

Gitmek

Gitmekte gerekli bazen
dudaktan kalbe ne kaldıysa atıp bir paçavra gibi
ve hatta umursamadan arkadan gelecek şehirleri
anlamsızlaştırarak mor menekşeli balkonları
bulut olmakta gerekli bazen
en ağustosunda ömrümün

gitmek lazım belki de
hangi şarkı çıkarsa çıksın bahtımıza
en cızırtılı radyo frekanslarını bırakarak gitmek
soğuk bir otobüs camında

bakarsın gitmeler de yakışır şaire
hissedersin belki de
boşluğumun yaratmış olduğu mutluluğu
belki sana daha sıcak bırakırım aralık sabahlarını

soruları kaybederek gitmek lazım belki de
oysaki aynıdır aslında kelimeler
beni sende sensiz bırakan o alışılmış
devrik cümleler
kanatılan ne varsa içinde
boynunda taşıdığı bir muska gibi kaybolur
içinde anlamını bilmediğin kelimeler

işte o an geldiğinde
susmanın ve gitmenin en yakıştığı andır şaire
dedim ya gitmek de yakışır böyle durumlarda şaire
hep kahır olacak değil ya kalemin harcı
mutluluktan da yazarız bir gün belkide..
ÖZGÜR AKIN
01/11/2011

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/882956/gitmek.html>

bir çift mavi

[italik]bir çift maviydin sen
sular bulanmamıştı o zaman
alabildiğine maviydi düşlerimiz

kuru dallar iklimindeydik
ellerimiz mahcup
rüzgarsa farkında değildi kokunun

anlamsızlaştırdıklarımız vardı
ve birde anı yaşadıklarımız

ben ne zaman maviye baksam
şir olurdum göğün avuçlarında

kimse bilmedi
birbirimizi sevdiğimizi
ve kimse anlamadı
ellerimizin neden terlediğini

bir sen vardın göğün çıkmazlarında
bir ben
bir de mavi

dalgaya hasret
bir kayalık boyunda
suya hasretti dakikalar

baharı beklerken vurulan şakaklarımız vardı

çabuk biten dakikalardık
otobüs duraklarında

şir gibi gülerdin kimse bilmezdi
sadece sen
sadece ben
ve biraz da mavi

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/948630/bir-cift-mavi.html>

ve bir şair...

[italik][/italik]

Uzanmış boylu boyunca
yalnızlığını içiyor şair

avuçlarında çoktan eskimiş
birkaç metre sevda
yama yapıyor
düşlerinden kalanlarına

kendi çapında uzamış gitmiş yaşamışlığıyla
karyolada uzanan bedeni misali
olmayan yanlarına
sürüyor en güzel hikayelerini

bardaktan boşalan su gibi
gelecek diyor sonbahar
şu karşıdaki yoldan

elbet diyor
elbet bizi de sarmalayacak toprağına
ve karışıp gideceğiz bir çiğdemin tomurcuğına

ÖZGÜR AKIN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/951979/ve-bir-sair.html>

Bir ayrılık akşamı

Gitme diyordun
o en son akşamımızda
yüreğimden incecik bir sızıyı
senin yollarına dökerek
ve
bu yalnızlığına tutkun kaldırımları
tüketen bir akşamda
güneşin battığı yere karışıyordum

kolay değil
solgun bir yüz bırakıyordum arkamda

titremişti derin bir nefes
son kez dokunduğunda ellerim avuçlarına

içimden hırçın bir yağmur geçiyordu
sokaklarında ise anlamsız bir yitirilmişlik

içimden hiç bekleme bu gece gelmeyecek diyordum
pencerenden o beklediğin aydınlık

çünkü biliyordum,
umudumun her daim kanayan yarası
bunun adı;
boylu boyunca
bir ayrılık
artık

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/953516/bir-ayrilik-aksami.html>

Ölmeseydi şair

Yağmurda bir kuru yaprağın öldürdüğü şair
Sisler ardında hayaller kuruyordu.
Olmayacaklara kadehlerden dem vuruyordu.
Şehri bir ihanet artığı gibi kusturan bu yağmur öldürmeseydi onu
Sabah ilk güneşte gök kuşağı biçecekti yalnızlığının avlusunda.

Gitti.
Bir kuru yaprak mevsimiydi.
Elleri düştü önce kalem suya saplandı
Mürekkep göz yaşlarına
Kuru yaprak iklimiydi.
Hava alabildigine eyelüdü.

Yağmurda
saçları yüreği gibi karmaşa da iken
bir rüzgarın öldürdüğü bu şair

Ölmeseydi toprak kokacaktı elleri
Çiğdem çiçekleri gibi dolanacaktı ayaklarına hayat

Özgür Akın eylül 2016

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1045101/olmeseydi-sair.html>

Adı var yalnızlığın

Adı var yalnızlığın
düşerken ellerin ellerimden
buğusunu kaybedince bir sabah
sesler azalınca kör bir odada

Anlarsın sende....

Bir adı var bu yalnızlığın
henüz koyulmamış

Yeryüzünün bütün iklimleri soğuk bir kış gecesi gibi sokulduğunda
dilinin damağı hüzünden kurduğunda
anlarsın

adı var bu yalnızlığın
Senin bilemediğin sesinin ulaşmadığı bir gökyüzü var bir yerde

yastığına kıvranan düşsel acılar gibi
düştüğünde göz ağrısı
burnunda sızladığında o tanıdık koku
aynı iklimi bekleyen yapraklar gibi
savrulduğunda sonbahar
anlarsın
inanırsın
adı var bu yalnızlığın
onyedieylülikibinonaltı
Özgür Akın

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1046967/adi-var-yalnizligin.html>

bir bulut

Uzak kentlerin birinde
kendi iklimini arayan bir bulut
yağmurlar biriktirerek
düşmüş yabancı bir dağın zirvelerine

Öyle yalnız
öyle dolu ki

sıkışmış arasında bir kanyonun
sarmalamış göçebelediği dağın da yükünü

uzak
çok uzak kentlerin birinde

bir bulut
yüklenmiş yalnızlığını bütün gökyüzünün

en büyük haylazlığı ıslatmak olmuş
bir tutam buğday başağını
geçerken bir ekin boyundan

geçmiş
sessiz sakin

sonra yine bu bulut
sonra yine uzak kentlerin birinde
güneşini kesmiş bir evin
evin penceresinde bir çift göz
perdesiz aydınlıklara hasret bir kadın

usulca bakmış
usulca bir bulutun yarısız dağılışına

Özgür Akın

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1066317/bir-bulut.html>

mavi

Burada başlıyor gökyüzü
gözlerinin mavisinde
bu mavi
bu gök
sıra sıra uzanan dağlar
ve ufuksuz ufuk çizgisi

Burada başlıyor yeryüzü
elmacık kemiklerinin hemen altında
dudaklarının yanağıyla kesiştiği noktadan
yıllanmış hasret

her seferinde
ilk kez duyumsadığım bu tanıdık koku

ve üzerinde elmacık kemiklerinin
güneşi uyandıran masmavi gökyüzü

mavi

masmavi

gözlerin.

Özgür Akın

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1171537/mavi.html>

Çokça yalnız

Ne kadar çokuz bugün
Ne kadar yok

Yolların sesine dayamışız kulağımızı
kapı kör
kapı duvar
kaybolmuş benliğimde senliğim

Gitmez sandığın sancılar ardında
bitmez sandığın uzun yolların
cam önü düşleri
o camın yanağını ıslatan soğuk tarafı kaybolmuş

Yok hükmünde sevdiğin bütün şarkılar

Kaybolmuş denizlere çıkan yollarım
masada rakı
mezede tat

Yalnızız heyhat
çokça yalnız
yokça

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1175099/cokca-yalniz.html>

Öldürmez sandığın

“Öldürmez sandığın herşey öldürdü beni”

Her gün her gece
Aynı yerden sapladı hasret üstelik hançerini

Sen yoktun
ben her sabah öldüm
uykusuzluklara uyana uyana
sarmaş dolaş ezik bir çarşaf
kivrandı parmak uçlarımda
kokunu bıraktığın her köşe
içimde ağırlaştırılmış bir kurşun

“Öldürmez sandığın her şey öldürdü beni”

Sen yoktun göğsümden nefesimi çaldı
sehpalarda eskitilmiş kül tablaları

sofrada hüzünbaz yanlarımın anasonluğunu

Hiç açılmadı pencereler
sıkışmadı çarparken perdeler camlara
En güzel vedalara saklanmış yağlı bir urgandı yokluğun

“Öldürmez sandığın her şey öldürdü beni”

Sen yoktun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1175456/oldurmez-sandigin.html>

O an

Ve o an geldiğinde
herkes kendine yakışanı yaptı

Sevmek gibi sevdi adam
Gitmek gibi gitti kadın.

Özgür Akın

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1178942/o-an.html>

Ne kadar yalnız kalabiliriz

Ne kadar yalnız kalabiliriz
toz ve duman bulutu mu yoksa hâla dünya
Yoksa yokluklar da mı yoksun artık yokluğundan

Nasıl bilebilirsin
Kulağın kırılganlığından umudunu kaybettiğinde
hangi kapının açıldığını
ve hangi çitirtinin ne kadar yalnızlık biriktirebileceğini

Şiir mi olmak lazım şimdi
kaybolmuş mısralar içinde
yada dudaktaki ılık
dolu dolu dolduran bomboş koridorları

Ne kadar yalnız kalabiliriz
inadına sarmışken cırcır böcekleri Ağustos yapışkanlığını
durmadan erirken rakının buzu
yükseleirken kül tabakları gecenin üstüne üstüne

Arada hatırlanan bir şarkı mı olmak lazım şimdi
ihtiyaç halinde kırılan bir cam misali

yada ağız dolusu bir küfür
aydınlatırken geçmişini
ve kaldığında baş başa bütün pişmanlıklarınla
ne kadar yalnız kalabiliriz ki

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1179837/ne-kadar-yalniz-kalabiliriz.html>

Gidelim

Hadi gel
kalk gidelim bir şehrin özelelerinden
ayaklansın artık içimizde ezilen bütün halklar
güzü beklerken bahara
hüzün tutarken bir yanımız mutluluğa

hadi gel
gel gidelim

Bir tekerlek izi eşlik etsin
bir de otogarlarda yarım bırakılan sigaralar
dilimizde heyecanlı bir yaz şarkısı
üstümüz başımız özensiz
saç baş dağınık

Denize çıksın diye artık sokaklar
sevmeleri sevdirdiğimiz şehirlere
çocukluğumuzun yırtık terliklerine
gençliğimizin akşamcı sofrası düşlerine
buğusunda sabahın aydınlandığı
sokak lambası öznesizliğine

Hadi kalk
toparlan
Gidelim

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1180221/gidelim.html>

GülüŖün

ah o gülüŖün
dağılır koskoca bir güneŖ gibi odada
dudaklarının yanağında bıraktığı
o en derin mutluluğum

İçimi ısıtan
o masmavi
o okyanus huzurum

GülüŖün
uyandırır içimdeki en derin uykuları
açılır umudun kapısı
Anadolu gibi baharlanırım
nar çiçeğı, çimen, sarı papatya olur ellerim

Dizlerimdeki takatimdir
en güzel yeridir çayın
sıcak ekmek kokumdur işçi sofralarında
GülüŖün umududur yaşamaklığın

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1182466/gulusun.html>

aynı

Tadı yok hiçbir şeyin
belki de bu yüzden
şeker atıyorum bu kadar
günün ilk çayına

gazetelerde aynı şeyler
komşunun arabası aynı yerde
aynı şekilde bağıyor mahallenin çocukları
köşedeki fırın hep aynı saatte açıyor dükkanı

Balkonda buz yetişmiyor yine rakıya
hep aynı ıslak hava
yokluğun kavurucu sıcak, öldüresiye nem duvarlarda

Şiirsemiyor akşam güneşi
kızılığını terkederken bir şehrin

Tadı yok hiç birşeyin
belki bu yüzden buluşma sebebi tuzun bu kadar sofrayla

Herşey aynı gittiğinden beri
çöpçüler sövercesine yıkıyor yine çöp tenekelerini
her sabah aynı pis sarhoşluk Bodrum sokaklarında

Aynı kediler
aynı balıkçı teknesinin önünde
ağaçlar hep aynı yere yatıyor rüzgarı görünce
aynı yerde ayrılıyor sevgililer
öpüşenler aynı

Bir sen yoksun bu aynılıklar içinde
bir sen
aynı gece
aynı yalnızlık
yoksun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1183693/ayni.html>

aşk sanmışız

Aşk sanmışız
oysa sadece biraz aşksamışız

Kalakalmışız oysaki karşısında yüzümüzün
bizim değilmiş bu bakış , bu içten , bu sıcak gülüş
yanılmışız

Aşk sanmışız
menekşeler zaten mormuş
papatyalar avuçta hep koku bırakıyormuş
İodosun hüneriymiş bu yüreği dolduran heyecan
Yanılmışız

Durup dururken de terlermiş avuç içleri
herkes uykusuz kalabilirmiş oysaki
bazı şarkılar hep acıtmış zaten

Aşk sanmışız
oysa biz sadece aşksamışız

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1184001/ask-sanmisiz.html>

sonbahardı

Sonbahardı
kuru yaprak iklimiydi
kanatlarını yüklenmiş gidiyordu kelebek
Kimin umrunda ki üç günlük dünya

Belki bu bir kırlangıcın yola çıkma öyküsüydü.
Hikayenin sonu kimin umrunda .

Sonbahardı.
elleri kurudu sevgililerin
terketme mevsimiydi.

Gidiyordu güneş
sıyrılıp üzerinden evlerin
yüksek rakımlı bir hasret gibi
alıp avuç içlerinden şehri
gidiyordu.

Sonbahardı.
Yalnızlık taşıyordu yollar
uzak yolların soğuk öğrenci evlerine

Susuyordu
Ege'de bir balıkçı kasabası
dolaplarına çekiliyordu mezeler yavaş yavaş sofralardan
bir dalga boyu veda gidiyordu,
denize yan duran tahta masadan

Eksile eksile dostlarından
eksilte eksilte gün aydınlığından
Gidiyordu.

Sonbahardı.
Eksiliyorduk.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1184649/sonbahardi.html>

adinla

Adınla başlasın herşey
adin adıma ant olsun
okutulsun her sabah

Umudu biz olalım martıların
şirler yazalım simitten, susamdan
biz gelelim bir vapur kalksın
köhne limandan

Maviye kanalım
maviyle kandıralım
maviyle kanatılan acıları

Adınla başlasın her yeni gün
biz olalım güneşe semah duran günebakan çiçekleri
parmak uçlarımız papatya sarısı
ve taze dem çay kokusu avucumuzda

Eşikteki gölgemize eşlik etsin
bir avuç deniz köpüğü
saçlarımızda Gökova rüzgarları

Adınla başlasın adım
şirden sebepler arayalım
maviden düşlere

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1184981/adinla.html>

Geçti

Bir rüzgar geçti şimdi
ömür gibi
paçalarımız çamur
üzerimizde hâla bir yağmur kokusu

Sevmek gibi geçti rüzgar kıyıda
saçlarımda iyot
elim ayağım tuz
elim ayağım buz

Hanidir düşmeleri
bir çiçeğin sevdaya
Nisan'da mı bıraktık biz
bu yeşil, mor kokuları

Ben bilmem der gibi geçti rüzgar
oysaki gelinlerin zülûfleri yeni dökülmüştü Ağustos düğünlerine
damatların dizlerinde zeybek tozu

Ne yana dercesine pencereden sarkan meraklı kadın
ve daha süpürülmemişken sokaklarından begonvil yaprakları Ege'nin

Geçti.

Geçti gitti
kırkbeşlik plaklarındaki meyhane kokusu

Bir hüzün şimdi
t/adı yarım
yavan
tatsız

Geçti gitti bir mevsim daha
kanadında bir kırlangıcın

Geçti
ömür gibi

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1189271/gecti.html>

söyle

Söyle

kar ve buz kırığı mı hala ellerin
ya da güneş, kum kavurganılığı ?

Sevmeler yaradı mı ?

özneleştirdin mi bensizliği ?

aralandığında gülüşünün sıcaklığı
düştün mü yine sevdaya akşamüstleri ?

Söyle,

bildiğim ne varsa aldığımda benden
unutulmuş yarım bir kitap gibi kaldın mı sen de rafların tozlu yamaçlarında ?

Sokak lambası düştü mü masana
sıyrılıp perdesiz yalnızlığından ahşap pencerenin ?

Ulu bir çınar gibi kararttı mı geceni
hasretim tavanda ?

Söyle,

nereye gömdün bu kadar bensizliği ?
Nerede kaldırıp attığın kalanlar ?

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1197231/soyle.html>

sıla

Saplamış sapını bağlamanın toprağa
bir süngü ucunda ölüme koşanlar gibi
Bozkırda çakılı çığıklarım

Kurumuş kerpiç ellerim
dizlerimde hüdayda tozu
vura vura kanatmışız silayı

Ey benim çocukluğum
hangi tren garında bıraktın simit kokularını
tahta bavullarını

Altındağ'da
Bu çığık çığığa bozlak
içimizi dolduran bu ağıt
Hamal pazarında küfe kadar ağır bu hasret
Nerede bıraktık bağdaş kurulan
bazlama seviciliğimizi

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1203862/sila.html>

sesinde

Sesinde bir Şey var
soluğumda beni nefessiz bırakan
takılıp gözlerinin boşluğuna
beni umarsızca sürükleyen

Bir Şey var sesinde
çağırır gibi yazı
ve badem ağaçlarının çağlasızlık mevsimini
toprak dolanmış avuçlarımdaki o derin nasır çizgileri gibi

Var bir Şey sesinde
müjdelemek gibi hastane önü koridorlarında
kurtulan hastayı
ve derin bir Őükür gibi kalabalıklarla dolduran yeniden evleri

Sesinde bir Şey var
Bir Şey var sesinde
Var bir Şey sesinde

Özgür Akın

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1233061/sesinde.html>

ŕiir gitmez ŕairden

ŕiir gitmez ŕairden
ŕair görmez yalnızca
geceleri boylu boyunca uzanan karanlıktır ŕiir
balkona çıkartan nefes darlığıdır
bir kuŕ uumudur balkon n mesela

yalnız yürünen sahil boyudur ŕiir
ellerini cebine sokmaktır otobüs durağında
ŕiir gitmez ŕairden
tahtaları kırılmış iskeledir
yaslandığıın soğuk duvar

sulamayı unuttuğın saksıdaki menekŕedir ŕiir

demlediğın ayı yalnızlıkla / yanlıŕlıkla
iki bardağın doldurmaktır
sofralardan bir bir eksilmektir

ŕiir gitmez ŕairden
ŕair görmez
Çünkü ŕair hep gidene ŕiirsemiştir.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1234243/siir-gitmez-sairden.html>

hâla taze papatyalar

Okşadığım taraflarını düşünüyorum saçlarının
belki kimse papatya takmıyor artık sevdiğinin saçlarına
ama bil istedim papatyalar hâla taze buralarda

Maviden şiiirler sürüyorum acıyan yanlarıma
biraz da köpüğünden Ege'nin

Gözlerini dikip gözlerimin mevsimsizliğine
beni kaybedişini düşünüyorum gün batışında
ve tanınmışlığını kokunun bütün sokaklarda

Papatya zamanları da ne kısaymış
nasılda geçmiş ömür başka bambaşka kıyılarda

Şimdi sesini düşünüyorum
ince, naif ve unutturucu
ve her derde iyi gelen gülüşün

düşlerden uyanıyorum sonra
yalnızlık boylu boyunca bir ilmek gibi boynumuzda
ama bir görsen keşke papatyalar taze hâla

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1247643/h-la-taze-papatyalar.html>

koridor

İki uçlu bir koridordu hayat
arada kaçırdığın veya
çalmadığın kapılarla dolu
yüzüne kapanan veya
arkasında saklandığın nice kapılar

Sonucu belli bir film gibiydi hayat
ve biz de büyüdükçe
yaklaşan muazzam sonun taşıyıcıları olduk

Hayat bir yere gitmedi
o hep kaldı
koridorluğuna yakışanı yaptı
Kaldı!

Ama biz koridoru yürümeye devam ettik
koridorun sonundaki ışığa
umut sandığımız umutsuzluklarımıza
öylece geçip gittik.

çalınmayan kapılar ardında
açılmayan kapılar ardında

Özgür Akın

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1258396/koridor.html>

bir kadın bir adam

Kıyametiyle duyuluyordu sesi topu topuklarının
koskoca bir şehri yutarak ayaklarında
gidiyordu kadın

İki pencere arası
bir ömür sürecektir boşluktan
bakıyordu adam

Kadının çarptığı kapının acısı
parmak uçlarındaydı adamın

Adamın elinin sıcaklığı
avuçlarındaydı kadının

ve kan gibi bir ıslaklık damlıyordu sokaklara

Pencerede hareketlenen perde
rüzgarsızlığını aldı adamın kalan ömründen

Ne taze bir müjdeydi bu
yepyeni hüznere !

Sevmek gibi seviyordu adam
Gitmek gibi gidiyordu kadın

Özgür Akın

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1258543/bir-kadin-bir-adam.html>

Şehrin Yalnızlığı

Yalnızlığından bakmak lazım bir şehre
köhne bir liman kadar ıssız
yapayalnız kalmış bir balıkçı teknesi gibi isimsiz

Uzak
çok uzak bir bulut geçişi
ve kabuslarında bir balıkçının kapkara sularıyla

Nasırlı ellerini ovalayan bir kahveci
toplarken akşam üstü boyası sökük sandalyelerini

Yanarken kırık dökük sokak lambaları
Kağıt poşetlerinde meyvalarını taşıırken memurlar dokuz-altı dirsek sancıları

Düşen bir yaprağın üç gün aynı yerde kalmasıdır bu şehrin yalnızlığı
Gidişini gözlerimin ne üç günler boyu kabul etmeyişi gibi

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1273583/sehrin-yalnizligi.html>